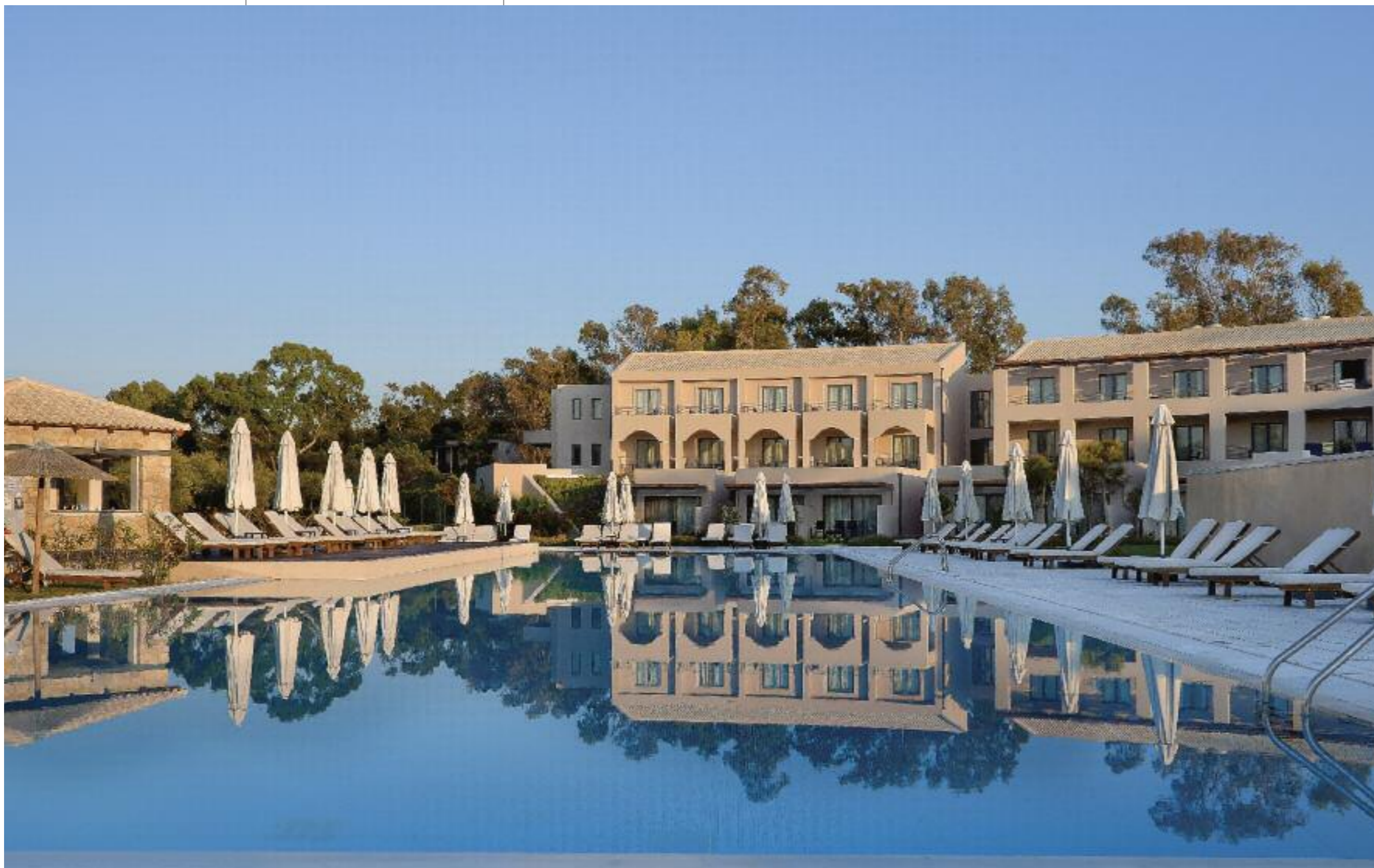

ΜΕ ΑΙΩΝΑ ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

κείμενο Ζωή Κοτσάμπαση, Θανάση Παπαναγιώτου
φωτογράφιση ANANART: Νατάσσα Κοτσάμπαση, Αντωνία Μπάρδη

Eleon Grand Resort

Στη θέση “Κάτω Τραγάκι” της Ζακύνθου, πάνω στον επαρχιακό δρόμο Ζακύνθου - Γερακαρίου, στις βορειοδυτικές ακτές του νησιού, σε έναν παλιό ελαιώνα (41 στρεμμάτων), που εφάπτεται στην ακτογραμμή, κατασκευάστηκε ένα νέο ξενοδοχειακό συγκρότημα. Αυτό αποτελείται κυρίως από τρία διακριτά κτίρια, που οργανώνονται και συνδέονται με ελεύθερες πορείες. Το κυρίως κτίριο, σε διαλεκτική σχέση με τη θάλασσα, φιλοξενεί τους κοινόχρηστους χώρους της μονάδας (υποδοχή, εστιατόριο, αναψυχή, spa, συνεδριακό κέντρο κ.ο.κ.), καθώς και 102 δωμάτια κλασικού τύπου. Το δεύτερο κτίριο διαθέτει 46 δωμάτια επίσης κλασικού τύπου και το τρίτο 26 επιπλωμένα διαμερίσματα.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ - ΕΠΙΒΛΕΨΗ,
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ
ΖΩΗ ΚΟΤΣΑΜΠΑΣΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΤΑΤΙΑΝΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ
ΜΕΛΕΤΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΚΟΦΙΔΗΣ,
ΝΙΚΟΣ ΠΑΛΛΑΣΙΔΗΣ
(ΦΩΤΟΔΙΑΠΛΑΣΗ Α.Ε.)
ΦΥΤΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
LANDCO L.T.D.

Πρόκειται για ένα εποχικά λειτουργούν ξενοδοχείο που συναφώς απαιτεί να δοθεί έμφαση στο δροσισμό με σκοπό την παροχή συνθηκών θερμικής άνεσης στους χρήστες, τους θερμούς καλοκαιρινούς μήνες. Ο σχεδιασμός παίρνει υπ' όψη του τις κλιματολογικές συνθήκες, τον ήλιο, τον αέρα και την υπάρχουσα βλάστηση. Η οργάνωση του χώρου συγκροτείται με βάση τη σχέση με το θαλάσσιο ορίζοντα, τη μορφολογία του εδάφους, την ανθρώπινη κλίμακα και την ένταξη στη γενική περιβαλλοντική θέαση.

Επομένως, το ξεδίπλωμα των ξενοδοχειακών λειτουργιών πάνω στο τοπίο γίνεται μέσω της ομαλής μετάβασης, διείσδυσης, ενοποίησης του εσωτερικού με το εξωτερικό. Σημαντικό ρόλο στη σύνθεση διαδραμάτισε η αναλογία κτισμένου - άκτιστου, η σχέση των κτιρίων με το φυσικό περιβάλλον, οι άξονες και οι στίξεις των διαδρομών και των στάσεων, οι διαβαθμίσεις των υπαίθριων- ημιυπαίθριων - κλειστών χώρων, των ιδιωτικών - κοινόχρηστων περιοχών. Οι άξονες - πορείες, που διαμορφώνονται, οδηγούν στο κτίριο

που φιλοξενεί τους κοινόχρηστους χώρους και εκείθεν στη θάλασσα. Η "διείσδυση" του εξωτερικού περιβάλλοντος στους κοινόχρηστους χώρους επιτυγχάνεται μέσω των μεγάλων κατακόρυφων ανοιγμάτων, τα οποία ενοποιούν το εσωτερικό με τους ημιυπαίθριους και μέσω των προστατευόμενων ανοιγμάτων της οροφής, δίνουν την αίσθηση ενός αμφίσημου χώρου, που, όντας εσωτερικός, παραπέμπει σε αίθριο.

Το συγκρότημα ακολουθεί τη διάρθρωση των υψομετρικών

καμπύλων του εδάφους, για να επιτευχθεί το δέσιμό του με τη γη, όχι άκαμπτα, αλλά πλαστικά, μέσω της εκμετάλλευσης της υπάρχουσας κλίσης. Η χρήση των καμπύλων αξόνων γίνεται άλλοτε για να διαταχθεί οργανικά η σύνθεση στην ακτογραμμή και άλλοτε για να διαλεχθεί ενοποιούμενη με το φυσικό πρηνές. Με αυτό τον τρόπο απαντά η αρχιτεκτονική μελέτη στην προβληματική της ένταξης - αποκατάστασης της συνέχειας του φυσικού εδάφους.

Το συγκρότημα ακολουθεί μια σταδιακή μετάβαση από τον κλειστό στον υπαίθριο χώρο. Ο ημιυπαίθριος χώρος υπάρχει και ισορροπεί ως μεταβατικός χώρος ανάμεσα στο μέσα και στο έξω, στο δομημένο και το φυσικό, προσφέροντας δροσερή σκιά, ενώ παράλληλα προστατεύει από τον ήλιο και τη βροχή. Μέσω του παιχνιδιού των φωτοσκιάσεων οι χώροι αυτοί ζωντανεύουν, καθώς το φως κι η σκιά μεταβάλλεται με τις ώρες της ημέρας. Η χρήση της πέργκολας επιτρέπει την κίνηση του αέρα και προστατεύει από τον άμεσο ηλιασμό.

Με δεδομένους τους Β - ΒΑ και Ν ανέμους της περιοχής, οι διατάξεις των ανοιγμάτων και οι ανοιγόμενοι φεγγίτες ευνοούν τον καλό αερισμό και δροσισμό των κτιρίων.

Οι στεγάσεις, που αλληλού είναι φυτεμένα δώματα κι αλληλού κεραμοσκεπές, οριοθετούν καθ' ύψος την σύνθεση, εντάσσονται οργανικά στο περιβάλλον, εξασφαλίζουν καλύτερες εσωτερικές βιοκλιματικές συνθήκες και αποτελούν μια ποιοτική παράμετρο αισθητικής αρχιτεκτονικής παρέμβασης. Προστατεύουν τη θερμομόνωση, δροσίζουν το κτίριο και εξασφαλίζουν εξισορρόπηση των θερμοκρασιακών διακυμάνσεων, μειώνοντας το εύρος των ακραίων τιμών θερμοκρασίας.

Οι χρωματικές επιλογές στην εφαρμογή τους υπαγορεύτηκαν από την υπάρχουσα ποικιλία του φυσικού τοπίου. Κυριαρχεί ένα χρώμα: εκείνο του αργιλώδους εδάφους της περιοχής. Οι πινελιές που δομούν τη χρωματική παλέτα του συγκροτήματος είναι τα γκρι των μεταλλικών στοιχείων, το δρύινο στα ξύλινα στοιχεία και το υπόλευκο στα μαρμάρινα δάπεδα.

Φωτισμός

Ο σχεδιασμός του κτιρίου έγινε με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κάλυψη των αναγκών του σε φωτισμό από το φυσικό φως. Η μη σταθερή ένταση του φυσικού φωτισμού, η οποία ποικίλει ανάλογα με την ώρα της ημέρας και με τις συνθήκες του ουρανού, κάνει επιτακτική την ανάγκη της χρήσης τεχνητού φωτισμού, που ελέγχεται ηλεκτρονικά με φωτοαισθητήρες, αφ' ενός για την εξασφάλιση της απαιτούμενης στάθμης φωτισμού και αφ' ετέρου για την αποφυγή της

σπατάλης ενέργειας. Ειδικά για τον τεχνητό φωτισμό, η μελέτη του έγινε με σκοπό τη δημιουργία μιας έντασης μεταξύ του σκοτεινού και του φωτεινού, δίνοντας τη συνειδητή εντύπωση ενός σκηνογραφημένου φόντου.

Περιβάλλον χώρος - Φύτευση

Ο σχεδιασμός εστιάζεται τόσο στο σχεδιασμό των κτιρίων, όσο και στον περιβάλλοντα αυτών χώρο. Ο ελεύθερος χώρος αποτελεί αντικείμενο μελέτης και συνδέεται οργανικά με το συγκρότημα των κτιρίων. Σχεδιάζεται σαν ένα τοπίο

που μετακινείται, ανασκώνεται, ή βυθίζεται, για να καλύψει δράσεις ή να δημιουργήσει ιδιαίτερους χώρους αναψυχής και χαλάρωσης. Η φύτευση, οργανικό στοιχείο της διαμόρφωσης, χρησιμοποιείται για να εισάγει άξονες κίνησης και στάσης, να εξομαλύνει τις κλιματολογικές συνθήκες και να προσφέρει σκίαση. Το συγκρότημα, συνοδικά, διερευνά τα όρια της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, σε ένα περιβάλλον με ιστορικές αρχιτεκτονικές αξίες, λαμβάνοντας υπ' όψη τις διαχρονικές συστατικές χωρικές ποιότητές του. ■